

ယခေလစာအုပ်နှင့် လောဒီကိယာ ခုနစ်ရက်မကြောက် အက်ဒဗင်တစ်အသင်းတော် - အမှတ် ဆယ့်ကိုး

Jeff Pippenger
2025-12-25

နံပါတ် ဆယ့်ကိုး

“ယုဒအမျိုး၏ ခဏ္ဍိသဇ္ဇ” သည် ယရှေကို ရည်ညွှန်းသော နာမတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ နှုတ်ကပတ်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်ခြင်းနှင့် ထိုနောက် တံဆိပ်ဖွင့်ခြင်း၌ ဆောင်ရွက်တော်မူသော အမှုကို အထူးအလေးပေးဖော်ပြပါသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၅ ၌၊ ဒါဝိဒ်၏ အမတ်လည်းဖြစ်တော်မူသော ယုဒအမျိုး၏ ခဏ္ဍိသဇ္ဇသည် စာလိပ်ကို ဖွင့်ရန် အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။ ဒါဝိဒ်၏ “အမတ်” သည် ယရှေဖြစ်ပြီး ယရှေ၏ အမတ်သည် ဖာရက်ဖြစ်သည်။ သူ၏ အမတ်သည် ယုဒဖြစ်သည်။ သူ၏ အမတ်သည် ယာကုပ်ဖြစ်သည်။ သူ၏ အမတ်သည် ကုဇာက်ဖြစ်သည်။ သူ၏ အမတ်သည် အာဗဟံဖြစ်သည်။ ယုဒအမျိုး၏ ခဏ္ဍိသဇ္ဇနှင့် ဆက်စပ်၍ ဒါဝိဒ် သို့မဟုတ် ယရှေ၏ အမတ်ကို ဖော်ပြခြင်းအခါ၊ အစနှင့် အဆုံးဟူသော သဘာဝတရားများကို အထူးအလေးပေးဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအရာသည် အာလဖာနှင့် ဩမဂေါဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁ ၌ ယရှေခရစ်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို တံဆိပ်ဖွင့်ပြသောအခါ၊ ကိုယ်တော်၏ စရိုက်လက္ခဏာ၏ အဓိကဂုဏ်သတ္တိမှာ ကိုယ်တော်သည် အာလဖာနှင့် ဩမဂေါဖြစ်တော်မူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် မည်သူဖြစ်တော်မူသည်ဆိုသည်မှာလည်း၊ အချိန်တန်ပီဟူ ကိုယ်တော် သတ်မှတ်တော်မူသောအခါ ယုဒအမျိုး၏ ခဏ္ဍိသဇ္ဇက တံဆိပ်ခတ်ထားသော ပရောဖက်ပျောက်များကို တံဆိပ်ဖွင့်ရန် အသုံးပြုတော်မူသော သဘာဝတရားလည်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပျောက် နှုတ်ကပတ်တော်ကို တံဆိပ်ဖွင့်ခြင်းသည်၊ ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ နိုးထမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၏ တန်ခိုးကို အသုံးပြုတော်မူသည့် ဘုရားသခင်၏ ရှေးနှုတ်ခြင်းအမှု၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ Sister White က ဒီယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့ကို ပိုမိုကောင်းစွာ နားလည်လာကပြောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အကဲဖြင့် ကြီးမားသော နိုးထမှုတစ်ရပ်ကို မငြိတုရေလိမ့်မည်ဟု ဆိုထားသည်။ ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ နိုးထမှုနှင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်မှာ ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပျောက် နှုတ်ကပတ်တော်၏ အလင်းပင် ဖြစ်သည်။

အစ်မ ဝိုက်သည် နောက်ဆုံးကာလများကို ကြည့်ရှုလျက်၊ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များတွင် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးအကဲဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ကြီးမားသော ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ်ကို ရည်ညွှန်းထားသည်။ သန့်ရှင်းသော သမိုင်းတစ်လျှောက်ရှိ ပြန်လည်နိုးကြားခြင်းများနှင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်မှသာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ကြပြီး ထိုသန့်ရှင်းသောခေတ်ကာလအသီးသီးသည် တစ်နေ့နေ့ပေပေ မစတင်မီ မကပြီမှ စတင်လာမည့် နောက်ဆုံးသော ကြီးမားသည့် ပြန်လည်နိုးကြားခြင်းနှင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ညွှန်ပေးကြပါသည်။ ထိုပြန်လည်နိုးကြားခြင်းများသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို တံဆိပ်ဖွင့်ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြပါသည်။ မိုးကြိုးခွန်လုံးသည်၊ ဒါနီယလေကျမ်း အခန်းကြီး ၁၂ တွင်ရှိသော စာအုပ်ကဲ့သို့ပင်၊ တံဆိပ်ခတ်ထားခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

1260 ဟူသောသင်ကတေနှင့်ဆက်နွယ်သည့် ကွဲပြားပုံနှိပ်ခြင်းကာလ၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ လက္ခဏာများကို ကျွန်ုပ်တို့ အသုံးပြုကြသောအခါ၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၁ တွင် မောရှေနှင့် ဇလီယတို့သည် လမ်းမပေါ်၌ သုံးရက်ခွဲကြည့် သဆုံးလျက်ရှိကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အခန်းငယ် ၁၈

သို့ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကာလသည် ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။ မောရှေနှင့် ဇလိယတို့သည် လူသားတို့၏ စွဲစမ်းကာလ ပိတ်သိမ်းမည့်အချိန် မတိုင်မီလေးတွင်ရှိသော ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်ကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။ သူတို့သည် ယရှေ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပင်တိုင် တင်သတ်ခဲ့သော နရောဖဖြစ်သည့် သားခွံနှင့် အဲဂုတ္တုတုပြည်၏ လမ်းမများပေါ်တွင် သင့်ကတေဆိုင်ရာ 1260 ရက်ကပြ ကွဲပပြားပျံ့နှံ့စေခြင်းကို ခံကပြုသည်။

မောရှေနှင့် ဇလိယတို့သည် အခန်းငယ် ၃ မှစ၍ လမ်းမပေါ်တွင် သတ်ဖြတ်ခံရသော အခန်းငယ် ၇ အထိ မိမိတို့၏ သက်သေခံချက်ကို ပေးနိုင်ရန် တန်ခိုးအာဏာပေးအပ်ခံခဲ့ကြသည်။ ယောဟန်သည် အခန်းငယ် ၂ တွင် ဗိမာန်တော်ကို တိုင်းတာခြင်းကို အဆုံးသတ်ပြီးနောက်၊ မောရှေနှင့် ဇလိယတို့သည် သားမွေးကမြီးအဝတ်ကို ဝတ်လျက် မိမိတို့၏ သက်သေခံချက်ကို ပေးနိုင်ရန် တန်ခိုးအာဏာပေးအပ်ခံရကြသည်။ ဇလိယနှင့် မောရှေတို့၏ သတင်းစကားကို 1844 ခုနှစ်တွင် ဖိလဒယ်ဖီယ မီလာရိုက် အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒထံ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး 1863 ခုနှစ်ရောက်သော် မျိုးဆက်တစ်ဆက်ပြီးတစ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းဆင်းသက်လာသော ဓလေ့ထုံးတမ်းများနှင့် အစဉ်အလာများအောက်တွင် သူတို့၏ အသံများကို မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။ သူတို့သည် 1863 ခုနှစ်မှစတင်၍ တဖြည်းဖြည်း တိုးပွားလာသော အမှောင်ထု၏ သင့်ကတေဖဖြစ်သော “သားမွေးကမြီးအဝတ်” ကို ဝတ်လျက် သုံးနှစ်ခွဲကပြ မိမိတို့၏ သက်သေခံချက်ကို ပေးနိုင်ရန် တန်ခိုးအာဏာပေးအပ်ခံခဲ့ကြသည်။

ညီမ ဝိုက်၏ “မိုးကြိုးခွန်လုံး” ကို ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ အဖဖြစ်အပျက်များကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို “အကခြင်းအရာတစ်ကခြင်းပေါ် အခြားအကခြင်းအရာတစ်ကခြင်း” ဟူသော ပုံစံအတိုင်း လက်တွဲအသုံးပြုခြင်းအခါ၊ သတင်းစကားတစ်ရပ်နှင့်အတူ ဆင်းသက်လာသော ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးဖြင့် စတင်သော သမိုင်းတစ်ရပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တည်ဆောက်ရသည်။ သို့သော် အကခြင်းအရာတစ်ကခြင်းပေါ် အခြားအကခြင်းအရာတစ်ကခြင်းအတိုင်း ကြည့်လျှင်၊ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ပထမကောင်းကင်တမန်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်လည်း ဖြစ်သည်။ တစ်ပါးက ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ် ၁၁ ရက်နေ့တွင် မိမိ၏ခြေတစ်ဖက်ကို မမြေပေါ်၌ အခြားခြေတစ်ဖက်ကို ပင်လယ်ပေါ်၌ တင်ထားခဲ့ပြီး အခြားတစ်ပါးက ၁၈၄၄ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီ ၉ ရက်နေ့၏ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

အပိုင်သမိုင်းတစ်ခုစီ၌ နောက်ထပ် လမ်းမှတ်သည် ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားပဉ္စများနှင့် ဆက်နွယ်သော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ဖြစ်သည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ၁၈၄၃ ခုနှစ် ဇယားကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း ကိန်းဂဏန်းအချို့ အမှားတစ်ခု ရှိခဲ့သည်။ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သည် ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားပဉ္စများဆိုင်ရာ လမ်းမှတ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုအရာကို ကိုယ်တော်သည် ထိုအမှားမှ မိမိ၏ လက်တော်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူသောအခါ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ကိုယ်တော်သည် မိမိ၏ လက်တော်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူသောအခါ၊ သတင်းစကားသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက် စိတ်ပျက်ဖွယ်အတွဲအကျိုးတိုင်မီ အက်ဇီတာ စခန်းအစည်းအဝေး၌ မိမိ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သည်အထိ တဖြည်းဖြည်း ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။

ထိုလိုင်းနှစ်ကခြင်းသည် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို ခွဲခြားဖော်ပြသည်။ အကခြင်းမှာ ရောက်လာသော ကောင်းကင်တမန်သည် ခြေတစ်ဖက်ကို ကုန်းမြေပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ခြေတစ်ဖက်ကို ပင်လယ်ပေါ်၌လည်းကောင်း တင်ထားပြီး ဗျာဒိတ်ပေးသော အမှတ်တော်က ဤအရာသည် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား သိစေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည်လည်း အပျိုကညာဆယ်ယောက်၏ ဥပမာတော်၌ နှောင့်နှေးသောအချိန်၏ အစကို ခွဲခြားဖော်ပြသည်။ ဤပထမ လမ်းမှတ်တင်လည်း မုသာကို ဖြစ်ပေါ်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ရသည်။ ၁၈၄၄ ခုနှစ်။

ပေါ်ဥဒ္ဒါ ရက်နုဋ္ဌိ ပရောဇကပုဂ္ဂိုလ်ဘာဏအရ ဗျာဒိတ်သည် မုသာပဋ္ဌာသကဲ့သို့ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ခဲ့သော်လည်း၊ စိတ်ရှည်သောသူတို့သည် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ကပြီ ဗျာဒိတ်သည် နှောင့်နှေးသော်လည်း မုသာမပဋ္ဌာခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တည်ဆောက်နေသော လိုင်းသည် စတင်လာသောအခါ၊ ပထမ စိတ်ပျက်မှု၏ မုသာသည် ပထမ လမ်းမှတ်၏ ဂုဏ်အင်္ဂါတစ်ရပ်အဖြစ် မှတ်သားထားသည်။

ထိုနောက် ဘုရားသခင်၏လက်၏ လမ်းမှတ်နှင့် ဟဗကုကုတ်၏ ကျောက်ပဉ္စများသည် ဘုရားသခင်သည် အမှားတစ်ခုကို ဖုံးကွယ်ထားတော်မူပါပြီ။ ထိုနောက် မိမိ၏လက်ကို ထိုအမှားမှ ရုပ်သိမ်းတော်မူကောင်းကို ပြောသည်။ မိမိ၏လက် သမိုင်းတွင် ထိုအမှားကို ဇယားပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော ၁၈၄၂ ခုနှစ် မလေတွင် ဘုရားသခင်က ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါပြီ။ ၁၈၄၃ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးသွားသောအခါ ထိုအမှားသည် နောက်ပိုင်းတွင် ထင်ရှားပေါ်လွင်လာခဲ့သော်လည်း၊ ကိန်းဂဏန်းများအတွင်းရှိ ထိုအမှားမှ သခင်ဘုရားသည် မိမိ၏လက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူသည်မှာ ထိုနောက် အချိန်အတန်ကပြီဖြစ်ပေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအမှားသည် ၁၈၄၂ ခုနှစ် မလေမှ စ၍ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းနောက်ပိုင်း တစ်နရောအထိ ရှိနေခဲ့သည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်အတွက်မူ၊ ဘုရားသခင်၏လက်နှင့် ဟဗကုကုတ်၏ ကျောက်ပဉ္စများကို ၁၈၄၂ ခုနှစ် မလေတွင် အမှတ်အသားပြုထားသော်လည်း၊ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းတွင် မိမိ၏လက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူခြင်းမှာ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းနောက် မကပြီ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဤအရာသည် "လက်" ၏ လမ်းမှတ်ကို ပရောဇကပုဂ္ဂိုလ်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ ထိုကာလသည် သူ၏လက်က အမှားတစ်ခုကို ဖုံးအုပ်ပေးခြင်းဖြင့် စတင်ကာ၊ ထိုနောက် သူ၏လက်ကို ထိုအမှားမှ ဖယ်ရှားခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ သူ၏လက်က ဖုံးအုပ်ခြင်းနှင့် ဖော်ထုတ်ခြင်း ပြုသည် ဤကာလသည် ယုဒအမျိုး၏ ခြေသေ့တော်က ပရောဇကပုဂ္ဂိုလ်အလင်းကို တံဆိပ်ခတ်ပြီးနောက် ပြန်လည်တံဆိပ်ဖျက်တော်မူသော အမှတ်တော်၏ သရုပ်ဖော်ပုံတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် သမုမာတရားကို ဖုံးအုပ်တော်မူပြီးနောက်၊ မူလအလင်းနှင့် မဆန်ကျင်သော မတူညီသည့် အလင်းတစ်မျိုးဖြင့် ထိုသမုမာတရားတစ်ခုပင်ကို ပြန်လည်ဖော်ပြတော်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုတော်မူခြင်းမှာ မိလာရိုက် သန်းခေါင်အော်ဟစ်ခြင်း၏ ပြန်လည်နိုးကြားခြင်းနှင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်အတူ စတင်ခဲ့သော စောင့်ဆိုင်းရသောကာလသည်၊ သူ၏ လက်ကို ဖယ်ရှားလိုက်သောအခါ အဆုံးသတ်သွားခဲ့သည်။ ထိုကခြာင့် ပရောဇကပုဂ္ဂိုလ်အလင်းသည် တံဆိပ်ဖျက်ခံရပြီး ထိုအလင်းက "သတုတမလ လှုပ်ရှားမှု" ကို စတင်စေခဲ့ကာ၊ Exeter စခန်းအစည်းအဝေးတွင် ညဉ့်သန်းခေါင် ကျွမ်းကျင်သတင်းစကားသို့ ဦးတည်သွားစေခဲ့သည်။ ထိုနောက်ထို ထိုသတင်းစကားသည် ကြီးမားသော လိုင်းလုံးကြီးတစ်လုံးကိုသို့ အားပေးစွာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါပြီ။ နောက်ဆုံး၌ ကြီးစွာသော စိတ်ပျက်ခြင်းအချိန်၌ တံခါးပိတ်သွားခြင်းအထိ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ နတ်ကပတ်တော်ကို တံဆိပ်ဖျက်ခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားလာသော သူ၏ တန်ခိုးတော်၏ ပြောခြင်းသည် တိုး၍ တိုးလာသော ပြန်လည်နိုးထခြင်းနှင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် လာအိုဒီကိယ မိလလာရိုက် လှုပ်ရှားမှုအား ယခင်ဒန်မစ်ကို ကူး၍ မဝင်ရဟု တားမြစ်ခဲ့ရပါပြီ။ ဧလိယနှင့် မောရှေကို ကျောက်ခဲဖြင့်ပစ်သတ်ခဲ့ခြင်းအတွက် တစ်ကနုတစ်ကနုသို့ ခန့်အပ်ခြင်းခံရလေ၏။ ဝီလျံ မိလာ၏ သတင်းစကားသည် ဧလိယ၏ သတင်းစကားဖြစ်ပါပြီ။ မိလာ၏ အခြေခံ သတင်းစကားမှာ မောရှေ၏ "ခုနစ်ကျိမ်" ဖြစ်လေ၏။ "ခုနစ်ကျိမ်" ကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် မောရှေကို သတ်ခြင်းဖြစ်ပါပြီ။ မိလာက တင်ပြထားသော အခြေခံ အမှန်တရားကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ဧလိယကို သတ်ခြင်းဖြစ်လေ၏။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် သတင်းပို့သူနှင့် သတင်းစကားတို့သည် လမ်းမပေါ်၌ သတ်ဖျက်ခံခဲ့ရပါပြီ။ ထိုအချိန်မှစ၍ ၎င်းတို့ကို ရှာဖွေရန် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းမှာ ယရေမိ၏

ရှုမကောင်းလမ်းခရီးများအတွင်း ၎င်းတို့၏ သင့်ချိန်းများကို ရှာဖွေရန်သာ ဖြစ်လေ၏။ ၎င်းတို့သည် လမ်းမပေါ်၌ သဆုံးနကေပြုစေ၏—ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်းတို့သည် ပြန်လည်အသက်ရှင်စေခြင်းခံရသည်အထိပင် ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် “အစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြခြင်းခံရမည့်” “မိုးချန်းသံခုနစ်ချက်၏ အနာဂတ်ဖြေရပ်များ” ကို ထပ်မံပြန်လည်ဟောကြားသောအခါ—တစ်ရာလေးသောင်းလေးထောင်၏ သမိုင်းအတွင်း၌—ပြန်လည်အသက်ရှင်စေခြင်းခံရကပြုစေ၏။

ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းကို ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းအပေါ် ထပ်တင်လိုက်သောအခါ၊ ပရောဖက်ပုထိုးစည်းပုံသည် သန်းခေါင်ယံအော်ဟစ်ခြင်း၏ လမ်းကခြင်းအပေါ်ရှိ အလင်းတည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ လက်တော်ကို လိုက်နာနိုင်ရန် ကိုးကားမှတ်တစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ သန်းခေါင်ယံအော်ဟစ်ခြင်း၏ မူလအလင်းသည် ထိုလမ်းကခြင်းကို လင်းစေပြီး ထိုလမ်းကခြင်းတစ်လျှောက် အထက်သို့ ဦးဆောင်လမ်းပြသောအလင်းမှာ ကိုယ်တော်၏ “ဘုန်းအသရေပေညွှန်စုံသော လက်ယာဘက်လက်ရုံးတော်” ၏ အလင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်မသည် အလင်းရောင်ဖြင့် ဝန်းရံထားသည်ဟု ထင်ရပေမည် မြေကြီးမှ ပို၍ပို၍ မြင့်တက်လျက်ရှိသည်ဟု ထင်မိ၏။ ကျွန်မသည် လောက၌ အက်ဒဗတ်လူတို့ကို ရှာဖွေရန် လှည့်ကပြည့်သော်လည်း မတွေ့နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုအခါ အသံတစ်သံက ကျွန်မအား ‘နောက်တစ်ကမ္ဘာ ကပြည့်လော့၊ အနည်းငယ် ပို၍မြင့်ရာသို့လည်း ကပြည့်လော့’ ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ဖော်ပြသဖြင့် ကျွန်မသည် မျက်စိကို မမြင့်တင်ကပြည့်ရာ၊ လောကအပေါ် အမြင့်၌ တင်ထားသော ဖြောင့်မတ်၍ ကျဉ်းမခြင်းသော လမ်းတစ်လမ်းကို မြင်လေ၏။ ထိုလမ်းပေါ်တွင် အက်ဒဗတ်လူတို့သည် လမ်း၏အဆုံးအဝေး၌ ရှိသော မြို့ပြတော်သို့ ခရီးသွားလျက်ရှိကြ၏။ လမ်းအစ၌ သူတို့၏ နောက်ဘက်တွင် တောက်ပသော အလင်းတစ်ရပ်ကို တင်ထားခဲ့ပြီး ထိုအလင်းသည် ‘သန်းခေါင်ယံ အော်ဟစ်သံ’ ဖြစ်သည်ဟု ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးက ကျွန်မအား ပြောလေ၏။ ထိုအလင်းသည် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ထွန်းလင်းနေ၍၊ သူတို့ မလဲမကျစေရန် သူတို့၏ ခြေတံအတွက် အလင်းကို ပေးလျက်ရှိလေ၏။”

“မိမိတို့မျက်စိကို မိမိတို့ရှုစေတော်မူ၍ မြို့ပြတော်သို့ မိမိတို့ကို ဦးဆောင်လျက်နသော ယရှေအပေါ်၌ အခိုင်အမာစိုက်ထားကြည့်ရှုစေ၊ သူတို့သည် လုံချီကြ၏။ သို့ရာတွင် မကပြမီ အချို့သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာ၍ မြို့ပြတော်သည် အလွန်ဝေးကွာသေးသည်ဟု ဆိုကာ၊ မိမိတို့သည် ယခင်ကတည်းက ထိုမြို့ပြသို့ ဝင်ရောက်ပြီးဖြစ်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ယရှေသည် မိမိ၏ ဘုန်းတန်ခိုးပြည့်ဝသော လက်ယာတော်ကို မြှောက်တင်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို အားပေးတော်မူလေ၏။ လက်တော်မှ အလင်းတစ်ရပ် ထွက်ပေါ်လာ၍ အက်ဒဗတ်အဖွဲ့အပေါ် လှိုင်းသဖွယ် ဖြန့်လွှမ်းသဖြင့်၊ သူတို့က ‘အာလလေယာ!’ ဟု ကျွမ်းကျင်ကြ၏။ အခြားသူတို့မူကား အနောက်ဘက်၌ရှိသော အလင်းကို အလျင်အမြန် ငြင်းပယ်ကြ၍၊ မိမိတို့ကို ဤအဝေးသို့ ဦးဆောင်ခဲ့သည်မှာ ဘုရားသခင်မဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။ သူတို့၏နောက်ဘက်ရှိ အလင်းသည် ငြိမ်းသွားသဖြင့်၊ သူတို့၏ခြေများသည် အလုံးစုံသော မှောင်မိုက်ထဲတွင် ကျရောက်လျက်၊ သူတို့သည် လဲကျ၍ ပန်းတိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ယရှေကိုလည်းကောင်း မမြင်နိုင်တော့ဘဲ၊ လမ်းကခြင်းမှ ချော်ကျော်၍ အောက်ဘက်ရှိ မှောင်မိုက်၍ ဆိုးယုတ်သော လောကထဲသို့ ပြတ်ကျသွားကြ၏။” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ ဘုန်းတန်ခိုးပြည့်ဝသော လက်မောင်းကို မြှောက်တော်မူသောအခါ၊ ထိုအရာသည် မိမိ၏လူမျိုးတော်ကို ဦးဆောင်တော်မူသည့် အမှတ်တော်၏ သင့်ကတေအဖြစ် မိမိ၏ “လက်” ကို အသုံးပြုတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ် ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဆင်းသက်လာခဲ့သော ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ ရောက်ရှိလာခြင်းကို အတူတကွ

ဆက်စပ်စဉ်းစားသောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးစလုံး၏ လက်ထဲ၌ သတင်းစကားတစ်ရပ် ရှိနေခဲ့ကြောင်းကို တွေ့ရသည်။

ကောင်းကင်တစ်လွှားလုံးက မြေကြီးပြင်ပေါ်တွင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော အမှုတော်အပေါ် မည်မျှ စိတ်ဝင်စားကြောင်းကို ငါ့အား ပြောပြတော်မူ၏။ ယရှေ့သည် အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးအား ဆင်းသက်၍ မြေကြီးသားတို့ကို ကိုယ်တော်၏ ဒုတိယအင်္ဂါမြို့ ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်ကြည့်ရှု သတိပေးစေတော်မူ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ယရှေ့၏ မျက်မှောက်တော်မူ ထွက်ခွာသွားသောအခါ အလွန်တောက်ပ၍ ဘုန်းအသရေပေါ်၌စုံသော အလင်းရောင်တစ်ခုသည် သူ၏ရှေ့၌ သွားနှင့်နေ၏။ သူ၏ တာဝန်မှာ မြေကြီးကို သူ၏ဘုန်းအသရေအားဖြင့် လင်းစေခြင်းနှင့် လာမည့် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်အကြောင်း လူသားတို့အား သတိပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ငါ့အား ပြောပြခဲ့၏။ ...

“အခြားတန်ခိုးကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် မြေကြီးသို့ ဆင်းလာရန် တာဝန်ပေးအပ်ခံရ၏။ ယရှေ့သည် သူ၏လက်ထဲ၌ စာတမ်းတစ်စောင်ကို ထည့်ပေးတော်မူပြီး သူသည် မြေကြီးသို့ ရောက်လာစဉ် ‘ဗာမုလုန်သည် လဲပိုပြာပေါ်လဲပိုပြာပေါ်ဟု ကျွန်းကြောလေ၏။ ထိုနောက် စိတ်ပျက်ခဲ့ကြသူများသည် မိမိတို့၏ မျက်စိကို ကောင်းကင်ဘက်သို့ ထပ်မံ မှုတ်ကာ မိမိတို့၏ သခင် ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့် စောင့်မျှော်ကြသည်ကို ငါ မမြင်ရ၏။ သို့သော် လူအများသည် အိပ်ပျော်နေသောအခါ မိုက်မဲထိုထိုင်းသော အခြေအနေ၌ ဆက်လက် ရှိနေကြသကဲ့သို့ ထင်မြင်ရ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ မျက်နှာအမူအရာများပေါ်၌ နက်ရှိုင်းသော ဝမ်းနည်းခြင်း၏ အရိပ်အယောင်ကို ငါ မမြင်နိုင်ခဲ့၏။ စိတ်ပျက်ခဲ့ကြသူများသည် မိမိတို့သည် စောင့်ဆိုင်းရသော ကာလ၌ ရှိနေကြပြီ၊ ရှုပရုံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို သည်းခံစွာ စောင့်ဆိုင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို သမ္မာကျမ်းစာမှ တွေ့မြင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၈၄၃ ခုနှစ်၌ မိမိတို့၏ သခင်ကို မျှော်ကြည့်စေခဲ့သော ထိုတူညီသည့် သက်သေချက်များကပင် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၌လည်း ကိုယ်တော်ကို မျှော်လင့်စေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ၁၈၄၃ ခုနှစ်၌ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို အမှတ်အသားပုဒ်သော ထိုအားမာန်ကို လူအများစုတွင် မတွေ့ရကြောင်းကို ငါ မမြင်ရ၏။ သူတို့၏ စိတ်ပျက်ခြင်းသည် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မှိန်ဖျော့စေခဲ့၏။” Early Writings, 246, 247.

ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးစလုံးသည် ပေါင်းစည်းလျှင် သင့်ကတေတစ်ခုတည်းဖြစ်သော ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးထဲမှ တစ်ပါးစီဖြစ်ကြသဖြင့်၊ တစ်ပါးစီက ကိုယ်ပိုင်ထူးခြားသော သတင်းစကားကို ကိုယ်စားပြုကြသော်လည်း၊ ၎င်းတို့ ကိုယ်စားပြုသော သတင်းစကား၏ အဓိပ္ပာယ်အရ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ဖြစ်ကြသည်။ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးစလုံး၏ လက်ထဲ၌ “စာ” တစ်စောင်စီ ရှိကြပြီ၊ ထိုသည် စမ်းသပ်ချက်တစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ “ပထမနှင့် ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်” တတိယ ကောင်းကင်တမန်နှင့် “ပိုင်တန်း၍ သွားရမည်” ဖြစ်သည်။

“ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ ၏ သတင်းစကားများကို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ လမ်းကြောင်းအတွင်း၌ ၎င်းတို့၏ နှလုံးကို ပေးထားတော်မူပြီး ၎င်းတို့၏ လုပ်ငန်းသည် ဤကမ္ဘာမြေ၏ သမိုင်းအဆုံးတိုင်အောင် ရပ်တန့်မသွားရ။ ပထမနှင့် ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားများသည် ယခုအချိန်အတွက်လည်း အမှန်တရားဖြစ်ဆဲဖြစ်ကြပြီ။ နောက်သို့လိုက်လာသော ဤသတင်းစကားနှင့် အပိုင် လျှောက်လှမ်းရမည်ဖြစ်သည်။ တတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ သတိပေးချက်ကို အသံကျယ်စွာဖြင့် ကြေညာ၏။ ‘ဤအမှုများနောက်တွင်’ ဟု ယဇာနည်က ဆိုသည်မှာ၊ ‘ကြီးမားသော တန်ခိုးကို ကိုင်ဆောင်လျက် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာသော အခြားကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးကို ငါမြင်ရ၏။ မြေကြီးသည်လည်း သူ၏ ဘုန်းတော်ကြောင့် လင်းလက်သွား၏။’ ဤအလင်းရောင်ဖြင့်ကျက်မှုအတွင်း၌ သတင်းစကား သုံးပါးလုံး၏ အလင်းရောင်သည် ပေါင်းစည်းလျက်ရှိ၏။” The 1888 Materials, 803, 804.

ဆရာမဂိုက်သည် တတိယကောင်းကင်တမန်ကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏ ကောင်းကင်တမန်အဖွဲ့ သတ်မှတ်ဖော်ပြပြီး ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏ တတိယကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ပရောဖက်ပြုပြင်ခြင်းနှင့် အပိုင်း လုပ်ရှားရမည်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့်၊ သူမသည် 1840 ခုနှစ် ဩဂုတ်လ 11 ရက်နေ့ရှိ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ ဆင်းသက်လာခြင်းကို 9/11 နှင့် ကိုက်ညီစွာ ချိတ်ဆက်ထားပြီး ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏ ကောင်းကင်တမန်သည် "တတိယကောင်းကင်တမန်" ဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် သုံးပါးထဲမှ နောက်ဆုံးဖြစ်ပြီး ပထမကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ပုံဆောင်ကျိတ်ပြင်ဖော်ပြခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဆရာမဂိုက်က ပထမကောင်းကင်တမန်၏ အမှတ်တံဆိပ်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏ ကောင်းကင်တမန်၏ အမှတ်တံဆိပ်နှင့် တူညီကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးထားသည်။ အကြောင်းမှာ ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးစလုံး၏ အမှတ်တံဆိပ်မှာ "မမြင်ကြို မိမိ၏ဘုန်းအသရေဖြင့် လင်းစေခြင်း" ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"မိုးကြိုးနှစ်သံ" သည် ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ သမိုင်းအတွင်းရှိ ဖြစ်ရပ်များကို ခွဲခြားဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုဖြစ်ရပ်များသည် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်း၌ ထပ်မံပန်လည်ဖြစ်ပေါ်မည်ဖြစ်သည်။ လုံ့ဆတ်တော်မူခြင်းက ဤသမိုင်းများကို "တစ်ကြောင်းပေါ်တစ်ကြောင်း" ဟု ညှိနှိုင်းထားသောအခါ၊ ၁၈၄၀ ခုနှစ်တွင် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ ဆင်းသက်ခြင်းသည် 9/11 တွင် သူ၏ ဆင်းသက်ခြင်းနှင့် ကိုက်ညီကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။ ၎င်းသည် သက်သေခံစံပါးနှင့်အတူ စားသောက်ရမည့် စမ်းသပ်ခြင်းဆိုင်ရာ သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပြီး စိတ်ပျက်ခြင်းတစ်ရပ်ကို ပထမလမ်းမှတ်နှင့် ကိုက်ညီစေသည်။

"မိုးကြိုးနှစ်သံ" သည် စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာတစ်ခုဖြင့် အစပျက် သာ၍ ကြီးမားသော စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာတစ်ခုဖြင့် အဆုံးသတ်သော ပရောဖက်ပြုပြင်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ပထမကောင်းကင်တမန် ဆင်းသက်လာခြင်း၏ ပရောဖက်ပြုပြင်ခြင်းကို ဒုတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့် ကိုက်ညီအောင် ချိန်ညှိလိုက်သောအခါ၊ ၎င်းသည် "အမှန်တရား၏ ဖွဲ့စည်းပုံ" တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ အမှန်တရားကို အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် သတ်မှတ်ထားပြီး ပထမအဆင့်နှင့် နောက်ဆုံးအဆင့်တို့သည် တူညီကြော၊ အလယ်အဆင့်သည် ပုန်ကန်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့ကို ဤပုံစံနှင့် ကိုက်ညီအောင် ချိန်ညှိသောအခါ၊ ၎င်းသည် ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ဖွဲ့စည်းပုံတစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ထိုဖွဲ့စည်းပုံသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ဆယ့်ရှစ်အခန်းရှိ တတိယကောင်းကင်တမန်ကို ဖော်ပြသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ဆယ့်ရှစ်အခန်းရှိ တတိယကောင်းကင်တမန်သည်လည်း ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးစလုံး၏ ပေါင်းစည်းမှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် အသံနှစ်သံဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ပထမအသံသည် 9/11 တွင် နယူးယောက်မြို့ရှိ အဆောက်အအုံများ ပျက်ကျသွားသောအခါ ပြည့်စုံခဲ့ပြီး အခန်းငယ် ၄ ၏ ဒုတိယအသံမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ပညတ်ဖြစ်သည်။ 9/11 မှစ၍ တနင်္ဂနွေနေ့ပညတ်အထိရှိသော ကာလအတွင်း၌ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ ပေါင်းစပ်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဤသည်မှာ အမှန်တရားဖြစ်သဖြင့်၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုရန် ထိုကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါး၏ သမိုင်းကို "တစ်ကြောင်းပေါ်တစ်ကြောင်း" ဟူ၍ အသုံးပြုခြင်းသည် ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်ကို ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်နှင့် ကိုက်ညီစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးသည် ပထမစိတ်ပျက်မှုသို့ ရောက်ရှိလာကပြီ။
ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးစလုံးသည် ပရောဖက်ပျိုဆိုင်ရာအရ ဆက်နွယ်လျက်ရှိကပြောကဲ့သို့၊
ကောင်းကင်တမန်၏လက်၌ ရှိသော စမ်းသပ်ခြင်းသတင်းစကားကိုလည်း နှစ်ပါးစလုံး၌ တွေ့ရသည်။
ထိုနောက် လိုင်း၌ ကိုယ်စားပုဖြတ်ပြောင်းသော waymark သည် ဟဗကုကုတ်၏ပြီးများဖွဲ့ပေးပြီး
၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏လက်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။
ပထမကောင်းကင်တမန်၏လိုင်းတွင် 1843 chart ကို 1842 ခုနှစ် မလေတွင် ထုတ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း၊
ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏လိုင်းတွင် chart မရှိခဲ့ပေ။ chart သည်
ဒုတိယကောင်းကင်တမန်ရောက်ရှိလာသည့်အချိန်တွင် အဆုံးသတ်သွားခဲ့သည်။
ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏လိုင်းအတွင်းရှိ ဟဗကုကုတ်၏ပြီးများဟူသော waymark သည် 1843
chart ၏ ကိန်းဂဏန်းများတွင်ရှိသော အမှားတစ်ခုမှ ဘုရားသခင်၏လက်ကို ဖယ်ရှားခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမကောင်းကင်တမန်၏ waymark ၌ရှိသော အမှားတစ်ခုကို ကိုယ်တော်၏လက်တော်က
ဖုံးအုပ်ထားခဲ့ပြီး ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ လိုင်းအတွင်းရှိ ထို waymark တစ်ခုတည်း၌ပင်
ကိုယ်တော်၏လက်တော်ကို ဖယ်ရှားတော်မူခဲ့သည်။ ထိုကခြာငှါ ပထမနှင့်
ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ အပြိုင်လိုင်းများအတွင်းရှိ ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားများ၏ waymark သည်
အဆင့်နှစ်ဆင့်ကို ကိုယ်စားပုပြုသည်။ ပထမအဆင့်တွင် ကိုယ်တော်၏လက်တော်က အမှားတစ်ခုကို
ဖုံးအုပ်ထားသည်။ ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားများ၏ waymark ကာလ၏ အဆုံးတွင်မူ ကိုယ်တော်သည်
မိမိလက်တော်ကို ဖယ်ရှားတော်မူသည်။ စောင့်ဆိုင်းရသောကာလသည် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်
ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်အတူ စတင်ခဲ့ပြီး စောင့်ဆိုင်းရသောကာလသည် ကိုယ်တော်၏လက်တော်ကို
ဖယ်ရှားတော်မူခြင်းမှ စတင်ကာ အဆင့်လိုက် အဆုံးသတ်သွားသည်။ ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားများ၏
waymark သည် အစတွင် ခရစ်တော်၏လက်တော်ဖြင့် အမှတ်အသားပုပြုပြီးအဆုံးတွင်လည်း
ကိုယ်တော်၏လက်တော်ဖြင့် အမှတ်အသားပုပြုသော အချိန်ကာလတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပုပြုသည်။

ပထမစိတ်ပျက်ခြင်း၌ လက်နှစ်ဖက်ကို မှတ်သားထားပြီး ထိုလက်နှစ်ဖက်စလုံး၌ ယူ၍ စားရမည့်
စမ်းသပ်ခြင်းဆိုင်ရာ သတင်းစကားတစ်ရပ်စီ ရှိသည်။ ထိုနောက် အခြေခံသမ္မတများကို
ကိုယ်စားပုပြုသော ပရောဖက်ပျိုချိန်ကာလတစ်ရပ် စတင်လာပြီး ဘုရားသခင်၏ လက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြင်းမှ
အစပုပြုကာ ကိုယ်တော်၏ လက်ဖြင့် ဖယ်ထုတ်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ နောက်တစ်ခုသော waymark
သည် Exeter camp meeting ဖြစ်ပြီး ထိုနောက်၌ သန်းခေါင်ယံ၌ ထွက်ပေါ်သော ကြွေးကြော်သံသည်
အမငြိမ်ငြိမ်ဆုံးဌာနတော်သို့ ခရစ်တော်၏ လက်တော်ကို လိုက်နာမည့်သူများကို ခွဲခြားသန်စင်စေသည်။

ခရစ်တော်သည် အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ လက်တော်ကို
ကောင်းကင်သို့ မြှောက်တော်မူ၍ ကာလသည် နောက်တစ်ဖန် မရှိတော့ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူခဲ့သည်။
ထိုအချိန်၌ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်း၌ ပြန်လည်ထင်ဟပ်နေသော ပထမနှင့်
ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပုပြုသည့် “မိုးကြိုးနှစ်ချက်” ကို မကပြသမီးမိကပင်
တံဆိပ်ခတ်တော်မူခဲ့သည်။ ဒံယလေကျမ်း အခန်းကြီး၁၂ ၌ ပါရှိသော ပရောဖက်ပျိုချိန်များကို
တံဆိပ်ခတ်တော်မူခဲ့သကဲ့သို့၊ “မိုးကြိုးနှစ်ချက်” ကိုလည်း တံဆိပ်ခတ်တော်မူခဲ့သည်။ ဒံယလေကျမ်း
အခန်းကြီး၁၂ တွင် သင့်ကတေဆန်သော ကာလအပိုင်းသုံးခုအနက် ပထမအပိုင်း၌ ခရစ်တော်သည်
လက်နှစ်ဖက်လုံးကို ကောင်းကင်သို့ မြှောက်တော်မူ၍ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်တို့
ပန္နက်ကျခြင်းပြီးဆုံးသောအခါ “အံ့ညွှန်ရာ လူတို့” ဖြစ်လာသူများသည် သန်စင်ခြင်းခံရ၍
ပူဇော်သကုကာအဖြစ် မြှောက်တင်ခြင်းခံရမည်ဟု ကြေညာတော်မူသည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့
ဆင်ခြင်သုံးသပ်နေသော ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံသည်
အဆင့်တိုင်းတွင် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ကို သင့်ကတေသဘောဖြင့် ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။

သူသည် သမုမာတရားကို ဖုံးအုပ်တော်မူသောအခါ စိတ်ပျက်ခြင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သူ၏လက်တော်ကို ဖယ်ရှားတော်မူသောအခါ အလင်း ပေါ်ထွန်းလာ၏။ ထိုအလင်းသည် သန်းခေါင်ယံ ကြွေးကကြော်သံ၏ အလင်းဖြစ်၏။ ပထမ စိတ်ပျက်ခြင်းမှ ကြီးမားသော စိတ်ပျက်ခြင်းတိုင်အောင် အာလဖာနှင့် အိုမဂေါ၏ လက္ခဏာတံဆိပ်ကို ဆောင်လျက်ရှိပြီး သမုမာတရား၏ ဖွဲ့စည်းပုံအတွင်း၌ ပြောထားလေ၏။ အစသည် အဆုံးကို ကိုယ်စားပြု၏။ စိတ်ပျက်ခြင်းနှစ်ရပ်ကြားရှိ လမ်းမှတ်သည် ဟဗကုကုတ်၏ ကျောက်ပိဋကတ်ကို တံဆိပ်ခတ်ခြင်းနှင့် တံဆိပ်ဖျက်ခြင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖော်ပြသော။ ထိုအရာသည် ယရေမိ၏ ရှေးလမ်းခရီးများကို တံဆိပ်ဖျက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ပြီးစီးသော ဗိမာန်တော်ကို တောင်များအလုံးစုံထက် မြင့်တက်တင်ခံရမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ၉ပဒမေတိုင်မီ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ထားရသော အခြေအုတ်မမြေကို ကိုယ်စားပြုသော။ သမုမာတရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတွင်းရှိ အလယ်လမ်းမှတ်သည် ပုန်ကန်မှုကို ကိုယ်စားပြု၏။ ဂုံနှင့် ပေါင်းပင်တို့၏ နောက်ဆုံးခွဲခြားခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော သမိုင်းတွင် ထိုအရာသည် မိုက်သော ကညာတို့၏ ပုန်ကန်မှုကို ထင်ရှားစေ၏။

ဟဗကုကုတ်၏ စာပိုဒ်များ၏ လမ်းမှတ်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ပုန်ကန်မှုသည် တိုးတက်သွားသော သဘောရှိသည်ဟု ကိုယ်စားပြုထားသည်။ အကခြောင်းမှုကား ၎င်းသည် လမ်းမှတ်တစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့ အစနှင့် အဆုံး တိတိကျကျ သတ်မှတ်ထားသော ကာလတစ်ရပ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ လက်သည် ပထမစိတ်ပျက်ခြင်း၌ နှစ်ကြိမ်ပေါ်လာသည်။ အကခြောင်းမှုကား သတင်းစကားကို မိမိတို့၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါး ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ နောက်လမ်းမှတ်ဖြစ်သော ပုန်ကန်မှုတွင်လည်း အစလက်နှင့် အဆုံးလက် ရှိသောကြောင့် ၎င်း၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ လက္ခဏာများအတွင်း၌လည်း လက်နှစ်ဖက် ပါဝင်နေသည်။ တတိယလမ်းမှတ်ဖြစ်သော ပိုမိုကြီးမားသည့် စိတ်ပျက်ခြင်းသည် မိုးကောင်းကင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူစဉ် ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ လက်ကို မြှောက်တော်မူသည်ကို ဖော်ပြထားပြီး ထိုအတိအကျ ကျမ်းပိုဒ်အတွင်းတွင်ပင် ခုနစ်မည်သံတို့ကို တံဆိပ်ခတ်ထားသကဲ့သို့၊ ဒန်ယလေ အခန်းကြီး ၁၂ တွင်လည်း ထိုသို့ဖြစ်သည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေသော ပထမကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါး၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံ၏ အဆုံးကို ထိုကောင်းကင်တမန်သည် သတ်မှတ်သော အတိအကျ အချိန်၌ပင်၊ သူသည် ပရောဖက်ဆိုင်ရာ အချိန်၏ အသုံးချမှုကို အဆုံးသတ်တော်မူပြီး ဒန်ယလေကျမ်း၌ရှိသော ယှဉ်ပြိုင်သော ကျမ်းပိုဒ်တစ်ခုတွင် ကိုယ်တော်ကို ထားတော်မူ၏။ ထိုနေရာ၌ ကိုယ်တော်သည် လက်တစ်ဖက်တည်းကို မြှောက်တော်မူခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို မြှောက်တော်မူလျက် ရှိတော်မူ၏။

ဒံယလေ ၁၂ တွင် နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ ဖွင့်လှစ်ခံရသော ပရောဖက်ပြုကြာလ သုံးပါး ရှိသည်။ အကခြောင်းမှုကား၊ ဤသည်မှာ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ ဘုရားသခင်၏လူမျိုးအပေါ် ကျရောက်မည့် အရာဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒံယလေ၏ နောက်ဆုံး အထွတ်အထိပ်သော ရူပါရုံတွင် ပထမဦးဆုံး ဖော်ပြထားသောအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်၏ ကျန်ကျဉ်းသူလူမျိုးကို ကိုယ်စားပြုသော ဒံယလေသည် ထိုအရာနှင့် ရူပါရုံနှစ်မျိုးစလုံးကို နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒံယလေက မှတ်တမ်းတင်ထားသော နောက်ဆုံးအချက်မှာ၊ ဂုဏ်ယူဒါအမျိုး၏ ခြေသွေတော်သည် "နားလည်သဘောပေါက်သူများ" ဟူ၍ ခွဲခြားဖော်ပြထားသော ဘုရားသခင်၏လူမျိုးအတွင်း နောက်ဆုံးသော ပြန်လည်နိုးထမှုနှင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် ပညာတိုးပွားခြင်းကို မည်သို့ အသုံးချခဲ့သည်ကို ဖြစ်သည်။ ထိုသခင်သည် ဒံယလေ ၁၂ ၏ "ကာလသုံးပါး" ကို ဖွင့်လှစ်ခြင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ "မိုးကြိုးခွန်စသံ" ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏လူမျိုးကို တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

ယရှေသည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုး၏ တန်ခိုးကို ဖန်တီးပြုသည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် သုံးရက်ခွဲ၏ အဆုံးတွင် “အံ့ဖွယ်ရာ” အားလုံး ပြီးဆုံးမည်ဟု ဖော်ပြသောအခါ၊ ထိုအရာသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၁ တွင် ဖော်ပြထားသော လမ်းမများပေါ်၌ သေခြင်းခံရသည့် သုံးရက်ခွဲ ပြီးဆုံးခဲ့သော ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လကို ညွှန်းဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု အံ့ဖွယ်ရာများသည် တနင်္ဂနွေနေ့ ၂၀၂၃ မတိုင်မီ ကြိုတင်၍ ပြီးဆုံးရမည်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် လက်တစ်ဖက်မဟုတ်ဘဲ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို မှုတ်တော်မူခြင်းအားဖြင့် ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လကို အမှတ်အသားပြုပြန်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းအားဖြင့် မိလာရိုက် သမိုင်းတွင် အမှားမှ ကိုယ်တော်၏ လက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူခဲ့သကဲ့သို့၊ စောင့်ဆိုင်းရသောကာလ၏ အဆုံးကို အမှတ်အသားပြုပြန်မူခဲ့သည်။ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းသည် မိလာရိုက်တို့၏ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းဖြင့် ပုံဆောင်ထားသကဲ့သို့ ၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၁၈ ရက်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး၊ စောင့်ဆိုင်းရသောကာလသည် စတင်ကာ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ကျန်ကျဉ်းသော ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးကို စုဝေးစေရန် ကိုယ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် လက်ကို ဆန့်တော်မူသည့်တိုင်အောင် ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့သည်။

ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းကို ဘုရားသခင်၏လက်တော်က အမှားတစ်ခုကို ဖုံးအုပ်တော်မူခြင်းဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ထိုအမှားမှာ မိလာရိုက်တို့အတွက် အောက်တိုဘာ ၂၂၊ ၁၈၄၄ အစား ၁၈၄၃ ခုနှစ်ကို သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစိတ်ပျက်ခြင်းကို အခန်းကဏ္ဍ ၁၂ ၏ အငယ် ၁၂ တွင် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်၏လက်တော်က ထိုအမှားကို ဖုံးအုပ်တော်မူခြင်းဖြင့် ကိုယ်စားပြုပြီး ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သော မိလာရိုက်တို့အားဖြင့် ပုံဆောင်ထားသည်။ အငယ် ၁၂ ထဲရှိ စကားလုံးမှာ “ရောက်လာသည်” ဖြစ်သည်။ ၁၃၃၅ သို့ စောင့်မူ၍ “ရောက်လာသော” သူသည် မင်ဂလာရို၏။ ၁၈၄၄ ခုနှစ် ဧပြီ ၂၉ ရက်၏ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ “ရောက်လာသော” သူသည် မင်ဂလာရို၏။ “ရောက်လာသည်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ထိသည်” ဖြစ်သည်။ မိလာရိုက်တို့သည် ၁၈၄၃ ခုနှစ်က ၁၈၄၄ ခုနှစ်ကို ထိစပ်သည့်အခါ ၎င်းတို့၏ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းကို တွေ့ကျိခြင်းဖြစ်သည်။ ဒံယလေ အခန်းကဏ္ဍ ၁၂ ၏ အငယ် ၁၂ သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ် ဧပြီ ၂၉ ရက်၏ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၈ ရက်၏ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းတို့ကို ဖော်ညွှန်းထားသော်လည်း၊ ပို၍ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၈ ရက်၏ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်းကို ညွှန်ပြထားသည်။

အဆုံးကာလ၌ အသိပညာတိုးပွားလာပြီး ဂျုံနှင့် ပေါင်းပင်တို့၏ နောက်ဆုံးခွဲခြားခြင်းကို ပြီးမြောက်စေသည့်အချိန်တွင် ဖွင့်လှစ်ခံရသော ကာလသုံးကာလအနက် ပထမပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် နောက်ဆုံးပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တစ်ခုတည်းသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြပြီး ထိုကာလသည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်ကို တံဆိပ်ခတ်သည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖွင့်လှစ်ခြင်းကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြပေးသည်။

ခုနှစ်မြောက်ကျမ်းပိုဒ်၏ ပထမကာလသည် ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၁ ၏ သုံးရက်ခွဲအဆုံး၌ ဖြစ်သော ပန်တိုခြင်း၏ အဆုံးသတ်ဖြစ်ပြီး တကျော့တဆယ့်နှစ်မြောက်ကျမ်းပိုဒ်ရှိ ကာလမှာ ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၈ ရက်နေ့၌ ထိုတူညီသော ပန်တိုခြင်း၏ အစဖြစ်သည်။ အာလဖာနှင့် ဩမဂေါသည် ဒံယလေကျမ်း ၁၂ အတွင်းရှိ ခုနှစ်ကျမ်းမြန်သော မိုးကျိုးတို့၏ သမိုင်းကို ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၈ ရက်နေ့ရှိ စိတ်ပျက်ခြင်းမှ စတင်ကာ သင့်ကတေဆိုင်ရာ သုံးရက်ခွဲအကပြု၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အဆုံးသတ်သော သမိုင်းအဖြစ် အမှတ်အသားပြုပြန်မူခဲ့သည်။ ထိုအတူ အရမ်းကျီသည်မှာ အာလဖာနှင့် ဩမဂေါသည် နောက်ဆုံးစောင့်ဆိုင်းရသောကာလ၏ အစနှင့်အဆုံးကို အမှတ်အသားပြုပြန်သောအခါ၊ ကောင်းကင်သို့ လက်တစ်ဖက်မဟုတ်ဘဲ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို မှုတ်တော်မူ၍ အစဉ်အမဲအသက်ရှင်တော်မူသောသူအား တိုင်တည်ကျိန်ဆိုတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လူသား၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်၊ ခရစ်တော်က အာဗဲကြို ကတိတော်နှင့် ပထမဦးစွာ ခေါ်တော်မူပါပြီ။ ထိုနောက် ကျိန်ဆိုခြင်းအားဖြင့် ထိုကတိတော်ကို အတည်ပြုပြန်တော်မူခဲ့သော အချိန်၌ စတင်ခဲ့သည့် ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူမျိုး၏ ဇာတ်လမ်း အထွတ်အထိပ် ဖြစ်ပေါ်လာသော အတိအကျသော ထိုနရောဉ်ပင်၊ ခမည်းတော်နှင့်အတူ ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်ရှိသည်။ သင်၏ဖိနပ်ကို ချွတ်လေ့၊ သင်သည် သန်ရှင်းသော မြေပြင်ပေါ်၌ ရှိနေ၏။

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သုံးခုအနက် အလယ်စာသည် အာဗဲနှင့် ပေါလုတို့၏ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ အချိန်ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော အနှစ် ၄၃၀ ၏ အိုမီဂါပည့်စုံခြင်းပင်ဖြစ်ပါပြီ။ ထိုအရာကို အခန်းငယ် ၁၁ ၏ အနှစ် ၁၂၉၀ အတွင်း ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။ မိလာလိုက်တို့၏ နားလည်မှုဖြင့် ထိုအခန်းငယ်ကို ချဉ်းကပ်ရာ၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာအတွက် နှစ် ၃၀ ကြာ ပြင်ဆင်မှုကာလတစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ပြောပြပြီး ထိုနောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု အနှစ် ၁၂၆၀ ကို ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည်။ အာဗဲ၏ အနှစ် ၄၃၀ သည် သီးသန့်သော လူမျိုးတစ်မျိုးအတွင်း ကျန်ခံခြင်းနှင့် ကယ်နှုတ်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသောသို့၊ ပထမနှစ် ၃၀ သည် ထာဝရဘုရားက အာဗဲနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုပြင်ရောက်တော်မူခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်များအတွက် နှစ် ၃၀ ကြာ ပြင်ဆင်မှုကာလသည် အဆုံးကာလ၌ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုနှစ် ၃၀ သည် တနင်္ဂနွေပဒေသာ အဆုံးသတ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အခန်းငယ်က ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာကို တည်ထားမည်ဟု ဖော်ပြထားပါပြီ။ ထိုနောက် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်ကို သင့်ကတော်ဆိုင်ရာ အနှစ် ၁၂၆၀ ကြာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမည်ဖြစ်ကာ၊ ထိုကာလသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃ ၌ ယောဟန်ဖော်ပြသော သင့်ကတော်ဆိုင်ရာ လ ၄၂ လနှင့် ကိုက်ညီနေသည်။

တစ်ရာလေးဆယ့်လေးထောင်၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်ငန်းသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်၌ သင်သည် တနင်္ဂနွေနေ့ပညတ်မှ စတင်သော သန်းခေါင်ယံကျပ်တည်းအရေးကာလအတွင်း အမှဆောင်ရန် ယဇ်ပရောဟိတ်အဖွဲ့တစ်ရပ်ကို ပြင်ဆင်တည်ဆောက်ခြင်း အမှုတော်ကို စတင်တော်မူ၏။ အယ်လ်ဖာနှင့် အိုမီဂါသည် ဟိဒဒကလေမဖြစ်ရပေမီ၌ ရပ်တော်မူ၍ မိမိလက်နှစ်ဖက်လုံးကို ကောင်းကင်သို့ မြှောက်တော်မူကာ၊ ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၈ ရက်မှ ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအထိရှိသော ဖြန့်ကျိခြင်းကာလ ပည့်စုံသည့်အခါ၊ ခရစ်တော်၏ ဘုရားသဘာဝတရားကို လူသဘာဝသဘာဝနှင့် ပေါင်းစည်းတော်မူသော အမှုတော်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် အဖွယ်ရာများသည် ပြီးစီးလိမ့်မည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

ဤသည် ဆယ်ကျိမ့်မြောက်အခန်း၌ ဖော်ပြထားသော တူညီသည့် အမိန့်ကဋ္ဌာချက်ပင်ဖြစ်၍၊ ခုနှစ်လုံးသော မိုးကျိုးအသံတို့၏ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုနရောဉ် ကိုယ်တော်သည် အချိန်နှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ သက်ဆိုင်မှုကို အဆုံးသတ်တော်မူသည်သာမက၊ သတုတမ တံပိုးမှတ်သံ မပြည့်မည့် နှင့်ရောက်များတွင် ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာသည် ပြီးစီးမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သတ်မှတ်ဖော်ပြတော်မူခဲ့သည်။ ဒန်ယလေ ၁၂ ၌ရှိသော အပိုင်ကျမ်းပိုဒ်ကလည်း၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ကွဲပြားပြန့်ကျဲခြင်း အဆုံးသတ်သောအခါ၊ ခရစ်တော်သည် အပိုင်ကျမ်းပိုဒ်နှစ်ခုလုံး၌ မိမိလက်တော်ကို မြှောက်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်းနှင့် တစ်ချိန်တည်းကျသော သတုတမ တံပိုးမှတ်သံအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်၏ လူတို့ကို တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၏ ပြီးစီးခြင်းလည်း ပြီးစီးမည်ဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

ဒါနိယလေ အခန်းကီ၂၁ ၏ သုံးဆင့်ပါသော သတင်းစကား၌ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ပထမကာလနှင့် နောက်ဆုံးကာလတို့သည် အာလဖာနှင့် အိုမီဂါ၏ လက္ခဏာတံဆိပ်တစ်ရပ်ကို ဆောင်ကပြိုးထားသည်။ အခန်းငယ် ၇ ၏ ပထမကာလသည် အခန်းငယ် ၁၂ က အစပြုကြောင်း သတ်မှတ်ထားသော ထိုတူညီသည့် ကာလ၏ အဆုံးကို ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ အခန်းငယ် ၇ နှင့် ၁၂ တို့၏ အလယ်တွင် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ အဆုံးကာလ၏ သမိုင်းမှ စ၍ ကရုဏာတံခါးပိတ်သည်တိုင်အောင်ရှိသော သမိုင်းကို

ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ထို့ပြင် အခန်းငယ် ၇ ၏ အာလဟကာလနှင့် အခန်းငယ် ၁၂ ၏ အိုမိဂါသမိုင်းတို့၏ အလယ်၌ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေမေ့စရာ မိကုခလေသည် ထုတ်ဖော်မှုသည်တိုင်အောင် လူသားမျိုးနွယ်၏ နောက်ဆုံးပုန်ကန်မှုကို ကိုယ်စားပြုထားပြီး ထိုကိုယ်စားပြုမှုကိုပင် မိကုခလေသည် ထုတ်ဖော်မှုသေ အခန်းတစ်ခန်းအတွင်း၌ ဖော်ပြထားသည်။

အလယ်ကာလ၏ ပုန်ကန်မှုသည် အဓိကအားဖြင့် ပုန်ကန်မှု၏ ပြင်ပသမိုင်းဖြစ်သော်လည်း၊ ပထမ သုံးဆယ်နှစ်သည် နောက်လာမည့် ၁၂၆၀ ကာလ၌ ကိုယ်စားပြုထားသော ပြင်ပအင်အားစုများနှင့် တိုက်ရိုက် ရင်ဆိုင်နေကျဖြစ်သော ယဇ်ပုရဇာတိတ်များ၏ ပြင်ဆင်တတ်မှုဆိုင်ရာ အတွင်းသမိုင်းဖြစ်သည်။

အလယ်ကာလသည် ဟမ္မေးဒြာကုခရာ၏ ဆယ့်သုံးမခြောက်အကုခရာ၏ ပုန်ကန်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြု၍၊ ကမ္ဘာမမြေပေါ်၌ စမ်းသပ်ကာလ မပျိုးဆုံးသေးစဉ် ဖြစ်ပွားမည့် မဟာပဋိပက္ခ၏ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကို ဖော်ပြရာတွင် အတွင်းပိုင်းနှင့် ပေါင်းစည်းထားသည်။ ၎င်း၏ ပြင်ပနှင့် အတွင်းပိုင်း ပေါင်းစပ်မှုသည်လည်း ဟိဒဒကေလေမမြဲအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ဒီယလေ၏ နောက်ဆုံးရူပါရုံ၏ သတင်းစကားပင် ဖြစ်ပြီး ထိုရူပါရုံနှင့် ဆက်နွယ်သော အခန်းသုံးခန်းတို့သည်လည်း အယ်လဟနှင့် အိုမဂေါ၏ လက်မှတ်ကို ဆောင်ထားကာ၊ အမှန်တရား၏ ဖွဲ့စည်းပုံအပေါ် တည်ဆောက်ထားကြသည်။ ပထမအခန်းနှင့် နောက်ဆုံးအခန်းတို့သည် ထာဝရတရားပလင်းလက်သော ကပြမှုများအဖြစ် ဖော်ပြထားသည့် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်တို့၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းအကြောင်းကို ကိုင်တွယ်ဖော်ပြကြသည်။ ပုန်ကန်ခြင်း၏ အလယ်အခန်းသည်လည်း အခန်းငယ် ဆယ့်တစ်ခု ၁၂၉၀ နှစ်နှင့်အတူ ဖော်ပြထားသော တူညီသမိုင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ပြီး ထိုအခန်းငယ်သည်လည်း အတူတူသော ထိုဖွဲ့စည်းပုံအတွင်း အလယ်အခန်းငယ် ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်သည် ပရဇာဖက်ပုဖြစ်စည်းပုံအတွင်း၌ မိမိ၏လက်ကို အသုံးပြုပြန်မှုသေအခါ၊ ထိုအရာသည် သမ္မာတရားများစွာကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ ထိုအပြင် မိမိ၏လူတို့ကို ဦးဆောင်တော်မူနေသော လမ်းကခြားကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။ ယရှေခရစ်တော်၏ ဗျာဒိတ်တော်သည် ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် တံဆိပ်ဖည့်ချခြင်း စတင်ခံရသည်။ ထိုတံဆိပ်ဖည့်ချခြင်းတွင် အသံခနစ်သံ၏ တံဆိပ်ဖည့်ချခြင်းနှင့် ဒီယလေကျမ်း၏ အခန်း ၁၂ အတွင်း ကိုယ်စားပြုထားသော သတင်းစကား၏ တံဆိပ်ဖည့်ချခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။ ထိုတံဆိပ်ဖည့်ချခြင်းသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စတင်၍ တနင်္ဂနွေဥပဒေ အဆုံးသတ်သော အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ဝက်ထားသော သမိုင်းအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုသမိုင်းအတွင်း၌ ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဖြစ်ပြီး သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ သွန်းလောင်းပေးခြင်းအားဖြင့် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြသည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အဆုံးစွန်သော သွန်းလောင်းပေးခြင်းကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၈ ၌ ဖော်ထုတ်ထားပြီး ထိုနောက်၌ ၎င်းကို သတုတမတံဆိပ်၊ ထိုကခြား နောက်ဆုံးတံဆိပ် အဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ယုဒအမျိုး၏ ခြင်္သေ့သည် အခန်း ၅ ၌ အောင်မြင်၍ တံဆိပ်ခတ်ရုံဖြင့် တံဆိပ်ခတ်ထားသော စာအုပ်ကို ဖွင့်ရန် ထိုက်တန်တော်မူသည်။

ဆဋ္ဌမတံဆိပ်သည် အပြစ်အတွက် ကြီးဝင်ဖျန်ဖြေခြင်း မရှိတော့သည့် ကာလအတွင်း မည်သူသည် ရပ်တည်နိုင်မည်နည်းဟူသော မေးခွန်းကို အခန်းခြောက်၏ အဆုံးပိုင်းတွင် ထုတ်ဖော်ထားသည်။

အကြောင်းမူကား၊ သူ၏အမျက်တော်၏ ကြီးပြားနေသော ရောက်လပေါ်၊ အဘယ်သူသည် ရပ်တည်နိုင်မည်နည်း။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၆:၁၇။

နောက်အခန်းတစ်ခန်း၊ သို့မဟုတ် နောက်အခန်းငယ်ဟုလည်း ဆိုနိုင်သော အပိုင်းတွင်၊ တနင်္ဂနွေဥပဒေသတ်တရားအကျပ်အတည်းကာလအတွင်း ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ စုဝေးခေါ်ယူခြင်းခံရသော တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့နှင့် မဟာလူအစုအဝေးကြီး၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မိတ်ဆက်ဖော်ပြထားသည်။ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့သည်

ဆဋ္ဌဋ္ဌမတံဆိပ်၏ မခွဲခွဲအတွက် အဖေဖြစ်ကပြန်သည်။ ၎င်းတို့ကို အခန်းကဏ္ဍ ၇ တွင် ပုံဖော်ဖော်ပြပြီးနောက်၊ ထိုနောက် အခန်းကဏ္ဍ ၈ တွင် သတုတမမမြောက်နှင့် နောက်ဆုံးတံဆိပ်ကို ဖယ်ရှားခြင်းခံရကခြင်း သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားသည်။

သတုတမတံဆိပ်ကို ကိုယ်တော်ဖွင့်တော်မူသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နာရီဝက်ခန့် တိတ်ဆိတ်ခင်းရှိ၏။ ထိုနောက် ဘုရားသခင်၏ရှုစွဲတော်၌ ရုပ်နကောဋ္ဌာဓိ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးကို ငါမြင်၏။ သူတို့အား တံပိုးခနစ်လက် ပေးအပ်တော်မူ၏။ ထိုပင့် အခြားကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် ရှုနေသာခွက်ကို ကိုင်ဆောင်လျက် ယဇ်ပလုလင်အနီးသို့ လာ၍ ရပ်နင်း၏။ ပလုလင်တော်၏ရှုစွဲရှိသော ရှုယဇ်ပလုလင်ပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ပဌနာများနှင့်အတူ ဆက်ကပ်စေခြင်းငှာ၊ သူ့အား နံ့သာအများကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပဌနာများနှင့်အတူရှိသော နံ့သာမီးခိုးသည် ကောင်းကင်တမန်၏လက်မှ ဘုရားသခင်၏ရှုစွဲတော်သို့ တက်လေ၏။

ထိုနောက် ကောင်းကင်တမန်သည် နံ့သာပေါင်းအိုးကို ယူ၍ ယဇ်ပလုလင်၏မီးဖို၌ ဖြည့်ကာ မြေကပြီပြီသို့ ပစ်ချလိုက်၏။ ထိုအခါ အသံများ၊ မိုးကျိုးသံများ၊ လျှပ်စီးလက်ခင်းများနှင့် မြေလျှင်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၈:၁-၅။

အစ်ဂျယာ အခန်း ၆ တွင် "မီးခဲ" အဖေဖြစ် ဖော်ပြထားပြီး Sister White က သန့်စင်ခြင်း၏ သင့်ကတေအဖေဖြစ် သတ်မှတ်ထားသော ထို "မီး" ကို ယဇ်ပလုလင်မှ ယူ၍ မြေကပြီပြီသို့ ပစ်ချသည်။ ပင်တကေတုတနေ့၌ ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာသော "မီး" ကို "မီးလျှာများ" အဖေဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။ "မီး" သည် ပဋိညာဉ်၏ သံတမန်က လဝေသားတို့ကို သန့်စင်စေရန် အသုံးပြုသော အရာဖြစ်သည်။

"လက်တော်၌ စပါးလှော်တံကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ မိမိ၏ စပါးနယ်တလင်းကို စင်ကပြီစွာ သန့်ရှင်းတော်မူ၍၊ ဂျုံကို မိမိ၏ ကျိုထဲသို့ စုသိမ်းတော်မူလိမ့်မည်။" မသဲ 3:12။ ဤအချိန်သည် သန့်စင်ခွဲထုတ်ခြင်း၏ အချိန်များအနက် တစ်ကျိမ်ဖြစ်သည်။ အမှန်တရား၏ စကားတော်များအားဖြင့် ဖွဲ့ကို ဂျုံမှ ခွဲထုတ်လျက်ရှိ၏။ ပြစ်တင်ဆုံးမခြင်းကို လက်ခံရန် အလွန် အနုတုတသဘာဝကျိုး၍ ကိုယ်တရားကိုယ်ထင်လွန်းကပြောဖွင့်လည်းကောင်း၊ နိမ့်ချသော အသက်တာကို လက်ခံရန် လောကကို အလွန်ချစ်မပြန်နိုးကပြောဖွင့်လည်းကောင်း၊ လူအများသည် ယရှေထံမှ လှည့်ထွက်သွားကခြား။ ယခုတိုင် လူအများသည် ထိုနည်းတူ ပြုလုပ်လျက်ရှိကပြန်သည်။ ယနေ့တွင်လည်း ကပုပရေနောင်တရားဇရပ်၌ ရှိခဲ့သော ထိုတပည့်တို့ကဲ့သို့ပင် ဝိညာဉ်များသည် စမ်းသပ်ခြင်းကို ခံကခြား၏။ အမှန်တရားကို စိတ်နှလုံးထဲသို့ တိတ်ကျကျ ရောက်စေသောအခါ၊ မိမိတို့၏ အသက်တာသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် မညီညွတ်ကခြားကို သူတို့ မြင်ကခြား၏။ မိမိတို့အတွင်း၌ အလုံးစုံသော ပြောင်းလဲခြင်း လိုအပ်ကခြားကိုလည်း သူတို့ မြင်ကခြား၏။ သို့သော် ကိုယ်ကိုငြိမ်းပယ်ရသော ထိုအလုပ်ကို သူတို့ မခံယူလိုကပြီထိုကခြား မိမိတို့၏ အပစ်များကို ဖော်ထုတ်ပြသသောအခါ သူတို့ အမျက်ထွက်ကခြား၏။ ထိုနောက် 'ဤစကားသည် ခက်ခဲလှ၏။ အဘယ်သူ နားထောင်နိုင်မည်နည်း' ဟု ညည်းတွားလျက်၊ တပည့်တို့သည် ယရှေထံမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့သကဲ့သို့၊ သူတို့သည်လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်၍ ထွက်ခွာသွားကခြား။" The Desire of Ages, 392.

ဧလိယ၏ပူဇော်သကုကာအပေါ်သို့ ဆင်းသက်လာခဲ့သောအရာမှာ မီးဖြစ်သည်။ ဂိဒေါင်၏ပူဇော်သကုကာအပေါ်သို့ ကောင်းကင်တမန်ထံ၌ ဆင်းသက်လာခဲ့သကဲ့သို့ပင်။ သန့်စင်စေသော "မီး" ဟူသည်မှာ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ်သည်။ အကခြားမူကား သန့်ရှင်းစေခြင်းခံရသည်ဟူသည်မှာ သူ၏နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းသီးခြားထားခြင်းခံရခြင်းဖြစ်သောကခြားဖြစ်သည်။ သတုတမတံဆိပ်ကို ဖြတ်ဖယ်သောအခါ မြေကပြီပြီသို့ ပစ်ချသည့် "မီး" သည်၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ တံဆိပ်ဖြတ်ဖော်ပြခြင်းရသော

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းစကား၏ တန်ခိုးပညာပေးခြင်းကို ဖော်ညွှန်းသည်။ ထိုအချိန်သည် သတုတမတံပိုးမပြည့်သံထွက်နေစဉ်ကာလ၊ ခုနစ်သင်္ဂါ မိုးကျိုးသံများဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ဖြစ်ရပ်များ၏ နောက်ဆုံးနှင့် ပညာစုံသော ပညာစုံခြင်းဖြစ်ပေါ်နေစဉ်ကာလနှင့်၊ ဒံယလေ အခန်းကဏ္ဍ၌ နောက်ဆုံးသင်္ဂါကာလအထိ တံဆိပ်ခတ်ထားခဲ့သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးအားဖြင့် အတည်ပြုခြင်းရသောအချိန်ပင် ဖြစ်သည်။

လူသားတို့၏ စမ်းသပ်ကာလ မပိတ်မီ အနီးကပ်ကာလတွင် ဖွင့်ထုတ်ခံရသော ယရှေခရစ်၏ ဗျာဒိတ်တော်တွင်—မိုးကျိုးသံခုနစ်သံ၏ ဖွင့်ထုတ်ခြင်း၊ သတုတမတံဆိပ်၏ ဖယ်ရှားခြင်း၊ ဒံယလေကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ၌ ၏ ဖွင့်ထုတ်ခြင်း၊ ထို့ပြင် ဒံယလေကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ၌၊ အခန်းငယ် ၄၀ ၌ ဖော်ပြထားသော လျှို့ဝှက်သမိုင်း၏ ဖွင့်ထုတ်ခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။ ထိုသမိုင်းသည်ပင် ကောင်းကင်တမန်က ပိတ်လွှမ်းဝတ်ရုံဝတ်သော အမျိုးသားအား “ဤအံ့ဖွယ်အရာတို့၏ အဆုံးသည် မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း” ဟု မေးမြန်းခဲ့သော သမိုင်းဖြစ်သည်။

ပိတ်ချာဇဝတ်သောလူက ပြန်လည်မိန့်တော်မူ၍—၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ၌ နှောင်းနှောင်းစောင့်ဆိုင်းရသောအချိန်၏ အဆုံးသို့ သင်ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့အား တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၏ သမိုင်းကာလသို့ ရောက်ပီပြင်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သူက—ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းတစ်ဆယ့်တစ်တွင် ဖော်ပြထားသော သင်္ကတေဆိုင်ရာ သုံးရက်ခွဲ၏ အဆုံးတွင်၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ဖြစ်ပေါ်သော အဆုံးကာလအားဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသကဲ့သို့၊ ဒံယလေကျမ်းမှ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို ဖွင့်လှစ်မည်ဟုလည်း ဆိုခဲ့သည်။ ထိုနောက် သင်္ကတေဆိုင်ရာ သုံးရက်ခွဲ၏ အဆုံးတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် သမုမာတရားသည်၊ ဒံယလေကျမ်း၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းနှင့် တံဆိပ်ဖွင့်ခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြ၍ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ပေးသော ဒံယလေကျမ်းထဲမှ ကိုးပိုဒ်တိုတွင် တည်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။

ဤအကခြင်းအရာများကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

ခရစ်တော်သည် ဤလောကသို့ ကျွဲပြာတော်မူသောအခါ၊ မျိုးဆက်တစ်ဆက်မှ တစ်ဆက်သို့ ဆက်ကပ်ပေးအပ်လာခဲ့သော ရိုးရာဓလေ့များနှင့် လူတို့၏ ကျမ်းစာအနက်ဖွင့်ဆိုချက်များသည် ယရှေ၌ရှိသကဲ့သို့သော သမုမာတရားကို လူတို့ထံမှ ဖုံးကွယ်ထားကုန်၏။ သမုမာတရားသည် ရိုးရာဓလေ့အစုအပုံအောက်၌ မျှော်ခံထားရ၏။ သန့်ရှင်းသော ကျမ်းထုကဏ္ဍ၏ ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်နက်ရှိုင်းမှုသည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။ အကခြင်းမူကား၊ မယုံကြည်ခြင်းကခြင်း လူတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ ဘဏ္ဍာတံခါးကို ပိတ်ဆို့ထားကုန်၏။ မှောင်မိုက်သည် မမြေကြီးကို ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိ၍၊ ထုထည်ကြီးမားသော မှောင်မိုက်သည် လူမျိုးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိ၏။ သမုမာတရားသည် ကောင်းကင်မှ မမြေကြီးသို့ ငုံ့ကညှိ၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်အမှတ်အသားကို မည်သည့်နေရာ၌မျှ မထင်ရှားမငြိရ။ သမေင်း၏ အဖုံးကဲ့သို့သော မိုင်းညှိမှုတစ်ရပ်သည် မမြေကြီးပေါ်၌ ကျယ်ပန့်စွာ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။

“သို့ရာတွင် ယုဒအမျိုး၏ ခြေသေ့သည် အောင်မြင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ သွန်သင်ညွှန်ကပြချက် စာအုပ်ကို ပိတ်လှောင်ထားသော တံဆိပ်ကို ကိုယ်တော်ဖွင့်တော်မူ၏။ လောကသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ မရောနှောမပျက်စီးသော သမုမာတရားကို ကြည့်ရှုခွင့်ရလေ၏။ သမုမာတရားကိုယ်တိုင် ဆင်းသက်လာ၍ မှောင်မိုက်ကို ဖယ်ရှားကာ မှားယွင်းမှုကို တိုက်ဖျက်လေ၏။ လောကသို့ ရောက်လာသော လူတိုင်းကို အလင်းပေးရမည့် အလင်းနှင့်အတူ ဆရာတစ်ပါးကို ကောင်းကင်မှ စလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ အသိပညာကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ရှာဖွေနေကြသော ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၊ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ချာသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို ရှာဖွေနေကြသူတို့ ရှိခဲ့ကုန်၏။ ထိုအရာ ရောက်လာသောအခါ၊ မှောင်မိုက်သော အရပ်၌

ထွန်းလင်းနသေစာ အလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လ၏။” Spalding Magan, 58.

“ကျမ်းပုဒ်ရာတို့နှင့် ဖာရီရဲ့တို့သည် ကျမ်းစာများကို ရှင်းပကြောင်း ဝန်ခံပြောဆိုကပြားလည်း၊ မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အယူအဆများနှင့် ရိုးရာအစဉ်အလာများအတိုင်းသာ ရှင်းပကြသည်။ သူတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံများနှင့် ဆိုရိုးမူဝါဒများသည် ပို၍ပင် တင်းကျပ်ခက်ခဲလာကြ၏။ ၎င်း၏ ဝိညာဉ်ရေးရာအဓိပ္ပာယ်၌ သန့်ရှင်းသော နှုတ်ကပတ်တော်သည် လူများအတွက် တစ်ဆိပ်ခတ်ထားသော စာအုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာပြီး သူတို့၏ နားလည်သဘောပေါက်မှုမှ ပိတ်ထားခြင်းခံရလေသည်။” Signs of the Times, May 17, 1905.